

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **H**, proti žalovanému **J**, správca konkurznej podstaty **Ú**, o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vo výške 32.800,- Sk, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4 Cbi 89/2005- 20 zo dňa 6.decembra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd určil, že pohľadávka žalobcu v sume 22.800,- Sk je oprávnená a považuje sa za zistenú. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 3000,- Sk na účet Štátnej pokladnice č. 7000146733/8180, K- 558, V- 8050138306 do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podanou žalobou sa domáhal určenia pravosti pohľadávky vo výške 32.800,- Sk so zaradením v I. triede. Svoj nárok, ktorý je predmetom tohto konania odôvodnil uzavretím zmluvy o pôžičke. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3K 45/02 zo dňa 20.12.2002 bol na majetok **D**, vyhlásený konkurz a za správca konkurznej podstaty bol ustanovený **J**. Žalobca prihlásil do konkurzného konania svoju pohľadávku

vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke zo dňa 28.9.2001 vo výške 22.800,- Sk. Žalovaný na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 20.1.2004 poprel prihlásenú pohľadávku žalobcom z dôvodu, že veriteľ je akcionárom a v konkurznom konaní už nemôže vystupovať ako veriteľ. Z fotokópie zmluvy o pôžičke č. XVI-982-2001 zo dňa 28.9.2001 mal súd preukázané, že úpadca a žalobca dňa 28.9.2001 uzavreli zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca ako veriteľ požičal úpadcovi ako dlžníkovi sumu 20.000,- Sk s tým, že dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi pôžičku s dohodnutým ročným úrokom 28 %. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s výpovednou lehotou 12 mesiacov, vždy k 28. dňu v mesiaci (článok II. zmluvy).

Poukázal v ďalšom na ust. § 657 a § 553 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 23 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej, len ZKV). Je nesporné, že medzi žalobcom a úpadcom došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke v zmysle ust. § 657 - § 658 Obč. zák. Záväzok úpadcu bol zabezpečený zmluvou o zabezpečovacom prevode práva. Právo prevedené zabezpečovacím prevodom má povahu práva prevedeného s rozvázovacou podmienkou, že zabezpečený záväzok sa plní. Zabezpečovacia funkcia tohto prostriedku spočíva v tom, že nevýhoda z dočasnej straty prevedeného práva pôsobí na dlžníka, aby splnením záväzku opäť získal predchádzajúce právne postavenie. Len čo dlžník splní svoj zabezpečený dlh, zaniká aj zabezpečenie prevodom práva, t.j. dlžník opäť nadobúda právo prevedené na veriteľa. Účelom zabezpečovacieho inštitútu (§ 553 Obč. zák.) je riešiť otázku zabezpečovania záväzku, a nie otázku zániku záväzku. Z tohto účelu vyplývajú obmedzenia pre práva a povinnosti zo zmluvy, a to tak, že v nej nesmú byť dohodnuté také práva a povinnosti, ktoré by boli v rozpore s jej zabezpečovacou funkciou. Nesmie v nej byť dohodnuté, že zabezpečovacie právo pripadne veriteľovi, ak sa zabezpečený záväzok stane splatným a nebude splnený. Takáto dohoda je v rozpore s účelom ust. § 553 Obč. zák., je preto podľa názoru súdu neplatná podľa ust. § 39 Obč. zák. Zmluva o zabezpečovacom prevode práva uzavretá dňa 26.3.2002 obsahuje ustanovenie, podľa ktorého, ak dlžník v lehote splatnosti pôžičky nesplní svoj záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu alebo v časti, stáva sa veriteľ definitívne vlastníkom predmetu zabezpečenia a záväzok dlžníka zo zmluvy o pôžičke sa považuje za vysporiadaný v celom rozsahu. Podľa názoru súdu,

uvedené ustanovenie zmluvy je neplatné, a preto nedošlo k zániku záväzku úpadcu - dlžníka zo zmluvy o pôžičke. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že úpadca odovzdal žalobcovi listinné cenné papiere, že tieto obsahovali rubopis, a že žalobca je zapísaný v C.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, pretože v prihláške evidovanej pod č. 17.183 si žalobca uplatnil pohľadávku len zo zmluvy o pôžičke vo výške 22.800,- Sk (§ 23 ods. 2 ZKV). Žalobca bol oslobodený od platenia súdneho poplatku, preto je žalovaný povinný podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. zaplatiť sumu 3000,- Sk.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie nespĺňalo zákonom uvedené náležitosti, bolo nesprávne, neúplné a nezrozumiteľné, odvolací súd vykonal odstraňovanie nedostatkov v náležitostiach odvolania (§ 43, § 211 ods. 2 O.s.p.). Vyzval žalobcu na odstránenie väd odvolania uznesením zo dňa 4.9.2007, ktoré bolo odvolateľovi doručené 17.9.2007 s tým, aby v lehote 15 dní odvolanie doplnil a opravil s poukazom na ust. § 205 ods. 1, 2 O.s.p.

Žalobca na výzvu odvolacieho súdu v stanovenej lehote nereagoval a vady odvolania v zmysle výzvy súdu neodstránil.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Náležitosti odvolania sú vymedzené jednak odkazom na všeobecné náležitosti, ktoré musí obsahovať každé podanie (§ 42 ods. 3). Okrem toho musí mať odvolanie aj ďalšie náležitosti, ktoré sú špecifické pre procesný úkon podania. Odvolanie musí obsahovať uvedenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, proti ktorému smeruje, uvedenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie odvolaním napáda, uvedenie dôvodov, na základe ktorých považuje odvolateľ rozhodnutie alebo postup súdu za nesprávny a uvedenie čoho sa odvolateľ domáha. K odvolaniu je potrebné pripojiť taký počet rovnopisov a príloh, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby v prípade potreby každý účastník dostal jeden rovnopis. O odstránenie nedostatkov v náležitostiach odvolania sa stará odvolací súd (§ 43, § 211).

V danom prípade žalobca (odvolateľ) v zmysle výzvy súdu vady odvolania neodstránil, preto odvolací súd s poukazom na ust. § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. odvolanie

odmietol z dôvodov, že nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. Ide o vady, ktoré bránia vecnému prejednaniu odvolania. Žalobcom podané odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa svojou neúplnosťou a nezrozumiteľnosťou neumožňuje v konaní pokračovať.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29. novembra 2007

**JUDr. Margita F r i d o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: